

BPOSTNL?

De namen lijken bedacht voor een samensmelting: Bpost en postNL, dat plak je zo over elkaar heen: Bpost-NL. Geografisch is het ook een logische combinatie, net als Ahold en Delhaize. Distributie wordt goedkoper bij schaalgroottes.

Toch is de overname nog geen abc'tje. Volgens de Belgen is het een vriendelijk overnamebod. Maar topvrouw Herna Verhagen van PostNL bestempelde het bod toch als "ongevraagd".

Er zijn verschillende bezwaren:

1. De prijs is te laag

PostNL is bezig met een comeback. Het bedrijf is schuldenvrij, gaat weer een stevig dividend uitkeren en spiegelt beleggers de komende jaren een flinke winstgroei voor. Als belegger stap je dan eerder in, dan uit. Als je in de prognoses gelooft natuurlijk...

2. PostNL wordt weer (deels) een staatsbedrijf

Na de overname is PostNL weer deels terug in staatshanden, aangezien de Belgische overheid na de overname met 40 procent van de aandelen met afstand de grootste aandeelhouder zal zijn

van het bedrijf. De Belgische minister Alexander de Croo is daar duidelijk over: hij zei dat er geen enkele beslissing in de raad van bestuur zal passeren waar de Belgische staat het niet mee eens is.

3. De synergie is ver te zoeken

De nieuwe combinatie zou met een omzet van zes miljard euro het vierde postbedrijf van Europa worden, maar het is de vraag of er veel synergievoordelen te behalen zijn. PostNL doet weinig in België en Bpost ook niet veel in Nederland. Natuurlijk wordt de onderhandelingspositie wat sterker als je grotere aantallen bestelbusjes komt kopen, maar het is de vraag of dat de overnamepremie rechtvaardigt.

4. Dure afscheidspremies

CEO Herna Verhagen en CFO Jan Bos hebben een bijzondere vertrekregeling. In het jaarverslag staat dat zij recht hebben op tweemaal de som van het laatste basissalaris en de pensioenstorting, plus de gemiddelde bonus over de laatste drie jaar. Dit komt neer op circa 2,5 miljoen euro voor Verhagen en bijna twee miljoen voor Bos.

– Column –

Waarheidsvinding

Bij de beursgang in 2006 richtte SNS zich nadrukkelijk op particuliere beleggers. "SNS gaat naar de beurs, ga je mee?" luidde het motto van de campagne om kleinere investeerders te interesseren. Dat hebben ze geweten. Zeven jaar later was het over en uit.

De VEB staat erom bekend op te komen voor beleggers. Als hun belangen geschaad zijn, eist zij compensatie, en die komt er uiteindelijk vaak ook. Uiteindelijk, want niet zelden is het een proces van jaren. Decennia, soms.

Dat het zo lang kan duren, is weleens jammer als het (ook) van groot belang is de waarheid boven tafel te krijgen, zoals het geval is bij de bank-verzekeraar SNS, die in februari 2013 werd genationaliseerd. De aandelen SNS werden onteigend, waardoor aandeelhouders in één klap niet alleen hun eigendom maar ook hun zeggenschap verloren. Daardoor was het voor beleggers in SNS ogenschijnlijk niet meer mogelijk een enquêteverzoek naar mogelijk wanbeleid in te dienen, want aandeelhouders waren ineens formeel geen aandeelhouders meer.

Omdat de gang van zaken bij SNS schreeuwt om waarheidsvinding, was dit voor de VEB een zaak om tot aan de Hoge Raad

over door te procederen. Wat er bij SNS misging, dient tot op de bodem te worden uitgezocht. Dat is niet alleen in het belang van beleggers, dat is van nationaal belang.

Het verdict van de Hoge Raad op 4 november dat de VEB namens beleggers mag vragen om een enquêteonderzoek naar mogelijk wanbeleid bij SNS is een belangrijk signaal van vertrouwen richting de financiële markten: beleggers in Nederland raken bij een nationalisatie van een financiële instelling hun enquêterecht niet kwijt. Het is een eerste stap op weg naar mogelijke compensatie van gedupeerde beleggers, maar het opent vooral de deur naar wat iedereen in Nederland verdient te weten: hoe kon het bij SNS zo misgaan? Die waarheid moet boven tafel.

PAUL KOSTER
is directeur van de VEB